

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/144/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123384034
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:6123384034.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15 16Csp/144/2023

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený : Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej : A. B. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, E. A., v konaní o zaplatenie sumy 635,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 16Csp/144/2023

I. Návrh na prerušenie konania sa zamietá.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 627,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 622,62 eura od 14.07.2023 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,68 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

13 16Csp/144/2023

1. Žalobca žalobou podanou dňa 17.08.2023 na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu 635,09 eura, úrok vo výške 66,82 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 635,09 eura od 14.07.2023 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 30.03.2017 úverovú zmluvu č. 6703054029, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom predmetnej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 650 eur. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť pravidelných mesačných splátkach. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 28.06.2023 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Prostredníctvom úverovej karty čerpala žalovaná revolvingový úver spolu vo výške 15.767,18 eura a žalobcovi uhradila čiastku 15.344,67 eura.

2. Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica upravil žalobca svoj návrh tak, že požadoval úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 622,62 eura od 14.07.2023 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 12,47 eura od 14.07.2023 do zaplatenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica súd vydal dňa 31.08.2023 platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu.

4. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu riadne a včas vecne odôvodnený odpor. Namietala, že finančné prostriedky nečerpala, tieto boli odcudzené dňa 06.02.2023 neznámym páchatelom kartovou transakciou mobilom vo výške 683,02 eura. Peniaze boli prevedené na neznáme účty v Španielsku. Dňa 22.02.2023 podala trestné oznámenie na neznámeho páchatel, bola 2x vypovedať na policajnom zbore v Nitre, pričom bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku. Žalobca neuznal jej reklamáciu, keď tvrdil, že dňa 06.02.2023 bola o 18:01 hod zaslaná na jej mobil tokenizačná SMS a hneď potom 18:02 hod. tokenizovaná (nahraná) karta do mobilu Samsung. Následne večer prebehli transakcie týmto tokénom. Ona kartu neregistrovala, ani nepotvrdila následné platby, čo preukázala výpisom. K odcudzeniu prišlo nedostatočným zabezpečením elektronického bankovníctva zo strany žalobcu.

5. Žalobca v replike vyjadril nesúhlas s procesnou obranou žalovanej, podľa jeho názoru všetky čerpania z úverového účtu vykonala žalovaná. Žalobca v trestnom konaní nevystupuje v pozícii poškodeného, navrhol žalobe vyhovieť.

6. Žalovaná nereagoval na repliku žalobcu.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom pojednávanie vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 180 CSP vykonal v neprítomnosti žalobcu, ako aj právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, pretože mal na takýto postup splnené procesné podmienky, právny zástupca nežiadal odročiť pojednávanie, výslovne požiadal, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti.

8. Žalovaná vypočutá ako strana konania na pojednávaní uviedla, že sa to môže stať hocikomu, podľa jej názoru žalobca nemá dostatočne zabezpečené elektronické bankovníctvo. Na to máme políciu, aby predmetné konanie vyšetrila. Klienti môžu disponovať peňažnými prostriedkami na základe vydanéj karty, ak by to mal žalobca zabezpečené neexistuje, že by došlo k zneužitiu údajov. Platby ona nepotvrdila, žiadnu kartu si do telefónu nenahrála tak ako tvrdí žalobca.

Na doplňujúce otázky uviedla, že link, na ktorý klikla bol pod logom Slovenskej pošty, cez ktorú si často objednáva. Bolo tam uvedené, že z dôvodu neuvedenia údajov na balíku sa nachádza balík v sklade, pričom každý deň bude účtovaná suma do 3 eur za jeho uskladnenie. Mala v tej dobe objednávku, avšak nezistovala si, či mohlo ísť o túto objednávku. Toto bolo v nedeľu a v pondelok večer prebehli údajne uvedené platby, v utorok jej volal pracovník z Home Creditu a pýtal sa, či nechce navýšiť úverový rámec z dôvodu, že peňažné prostriedky sa na účte nenachádzajú. Následne skontrolovala účet a peniaze sa na účte nenachádzali, žiadala žalobcu, aby zastavil predmetné platby, ale bolo povedané, že už bolo neskoro. Zo strany žalobcu nebola žiadna kampaň, ktorá by smerovala k tomu, aby vystríhal klientov ohľadne podvodov. Následne sa z televízie dozvedela, že prebiehali takéto podvody. Na stránke pod logom Slovenskej pošty zadávala číslo karty a dátum platnosti. Je možné, že uvádzala aj osobné údaje, resp. ďalšie údaje už si to presne nepamätá. Žalobca uviedol, aby podala trestné oznámenie, čo aj urobila, viedlo sa vyšetrovanie, zistilo sa, že finančné prostriedky boli prevedené do Španielska, teda páchatelom je Španiel. Aj z uvedeného dôvodu žiadala, aby bolo toto konanie prerušené do skončenia trestného konania, na čom stále trvá. Žalobca nezistoval jej bonitu, nezistoval štruktúru a súhrn výdavkov, resp. jej príjem alebo ďalšie príjmy. Čo sa týka uzavretia zmluvy, k tejto došla tak, že ju v Tesco oslovil pracovník spoločnosti Home Credit s tým, že či nechce zmeniť kreditnú kartu na nákupnú. Nepamätá si presne, či sa jej pracovník pýtal, či má aj ďalšie záväzky, čo sa týka úverov. Pamätá si, že sa pýtal na výšku platu, čo bolo uvedené v žiadosti. Čo sa týka trestného stíhania toto je prerušené, posledné rozhodnutie jej prišlo v októbri, kde bolo uvedené, že sa bude pokračovať po tom, ako budú zistené ďalšie poznatky v uvedenej veci. Čo sa týka predmetnej platby najskôr vložila kartu Slovenskej sporiteľne, avšak platba jej neprešla, neskôr použila platobnú kartu žalobcu. Zo Slovenskej sporiteľne jej prišla správa hneď ďalší deň, že karta bola zablokovaná z dôvodu podozrivej transakcie a o dva dni

jej prišla nová karta. Nezamýšľala sa nad tým, či je podozrivé, že prvá platba prostredníctvom karty zo Slovenskej sporiteľne neprešla. Ani z druhej karty jej neprišla žiadna potvrdzujúca sms, že má platbu potvrdiť. Nikdy sa jej predtým nestalo, že by od nej Slovenská pošta žiadala, aby uhradila platbu za skladovanie objednanej zásielky. Na Slovenskú poštu ohľadne overenia nevolala. Potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené dve výzvy, prvá dňa 22.05. a ďalšia dňa 21.06.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty právneho zástupcu žalobcu, žalovanej oboznámil sa s listinami, ktoré strany predložili, oboznámil sa s pripojeným vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ v Nitre, F.:G./X-XXX-XX-XXXX a za preukázané mal nasledovné skutočnosti a zistil tento skutkový a právny stav :

10. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 30.03.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver CLUBCARD KREDITNÁ KARTA PREMIUM. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru so schváleným úverovým rámcom vo výške 650 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnou splátkou vo výške 4% z dlžnej čiastky, minimálne 12 eur, so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 26,28% ročne, RPMN bola dohodnutá na 39% ročne, priemerná RPMN 23,06% ročne. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je vo výške 768,82 eura. Žalovaná v období od 03.04.2017 do 16.08.2023 vyčerpala (platbami kartou) peňažné prostriedky v celkovej výške 19.036,80 eura a uhradila 18.409,73 eura, pričom dlh predstavoval sumu 627,07 eura. Keďže sa žalovaná dostala s platením mesačným splátok do omeškania, žalobca vyzval listom zo dňa 22.05.2023 žalovanú na zaplatenie sumy 62,53 eura s upozornením, že ak nezplatí dlžnú sumu ani do 15 dní od doručenia výzvy, bude požadovať okamžité jednorazové splatenie úveru. Listinu podal na poštovú prepravu dňa 24.05.2023. Následne listom zo dňa 28.06.2023 vyzval žalovanú na splatenie celého úveru v celkovej výške 730,91 eura, ktorú listinu podal na poštovú prepravu dňa 29.06.2023.

11. Na základe listu zo dňa 06.02.2024 spoločnosť Tatra banka, a.s. oznámila súdu, že majiteľom a disponentom účtu H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je žalobca.

12. Z listiny „transakcie a splátky v období, príloh č. 1“ vyplýva, že od 28.02.2023 do 06.02.2023 boli vykonané viaceré transakcie mimo územia Slovenskej republiky a to platbami mobilom s dátumom transakcie dňa 06.02.2023 a dátumom zaúčtovania dňa 08.-09.02.2023 vo výške 6 eur, 44 eur, 18,35 eura, 32,17 eura, 208 eur, 214 eur a 160,50 eura.

13. Z overovania bonity (č. I. 107 až 110) žalovanej je zrejmé, že žalobca zistil osobné údaje v rozsahu rodinného stavu (vydatá), druh bývania (vlastné dom/byt), počtu detí (0), výška príjmu 800 eur, príjem partnera 1000 eur, splátky iným spoločnostiam 0 eur.

14. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Nitre, ČVS: XXX/X-XXX-XX-XXXX zo dňa 12.10.2023 vyplýva, že rozhodnutím vyšetrovateľky bolo trestné stíhanie vo veci zločinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2, ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

15. Z výsluchu poškodenej – žalovanej v trestnom konaní (č. I. 32 a nasl.) ČVS: XXX/X-XXX-XX-2023 súd zistil, že táto uvádzala, že zo svojho účtu H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého je majiteľom a disponentom posielala platbu na účet Slovenskej pošty vo výške 2,85 eura, keďže si v spame svojho emailu našla mail, že sa vrátil nejaký balík. Mail otvorila (s logom Slovenskej pošty) následne klikla na link, zobrazila sa jej tabuľka, kde od nej požadovali vyplniť adresu trvalého bydliska, meno priezvisko a údaje z karty v rozsahu číslo karty. Iné z karty nezadávala, ani dobu platnosti, ani CVC kód. Po zadaní uvedených údajov malo dôjsť k úhrade 2,85 eura, ale daná úhrada neprešla, nedala sa táto suma uhradiť, preto z tej stránky, ktorú rozklikla odišla a riešila iné veci. Túto stránku zatvorila. Zhodou náhod jej dňa 07.02.2023 volal žalobca ohľadne toho, či nechce navýšiť úverový rámec na karte, ona nemala záujem a hovor ukončila. Keď hovor ukončila, išla si skontrolovať účet a zistila, že dňa 06.02.2023 boli vykonané transakcie na jej účte a to transakcia vo výške 160,50 eura na účet s názvom ESTANCO SHOAIL FUENGIROLA, ES, transakcia vo výške 214 eur na účet s názvom ESTANCO LUQUE FUENGIROLA, SE, transakcia vo výške 208 eur na účet s názvom A. I. J. K., ES, transakcia vo výške 44 eur na účet s názvom MARBELLA –RODEITO, MADRID, ES, transakcia vo výške 32,17 eura na účet s názvom

0183-SUP OPENCOR ANDAS, ALBARIZAS, ES a transakcia vo výške 6 eur na účet s názvom E S ELVIRA, S L, MARBELLA, ES. Tieto transakcie ona nevykonala, ani jednotlivé platby nepotvrdovala mobilom, taktiež jej týmto platbám neprišiel ani overovací kód na ich potvrdenie. V mobile nemá aplikáciu internet banking k banke žalobcu, nakoľko žalobca ani nemá internet banking. Má aj výpis z jej mobilu svojich hovorov a sms správ, kde je uvedené, že dňa 06.02.2023, kedy odišli z účtu platby, odoslala dve sms správy svojim rodičom a to v čase od 07.11 hod a 07:48 hod. Na otázku vyšetrovateľa uviedla, že používa mobilný telefón Samsung Galaxy A12, pričom na jej telefón prišla len sms, že jej karta bola zaregistrovaná na platbu mobilom.

16. Z podanej správy žalobcu (č. I.85), ktorá bola adresovaná Okresnému riaditeľstvu PZ v Nitre zo dňa 14.06.2023, vyplýva, že dňa 06.02.2017 v 18:02 hod. si klientka nahrávala úverovú kartu do mobilu cez mobilnú aplikáciu, ktorú si klientka stiahla do svojho telefónu z obchodu GooglePay. Vtedy si klientka do mobilu nahrala virtuálnu kartu, pričom tokenizačná sms bola zaslaná na evidovaný kontakt (telefónne číslo patriace žalovanej)

17. Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

18. Žalovaná v priebehu konania navrhla, aby súd prerušil uvedené konanie, keďže prebieha trestné stíhanie vedené Okresným riaditeľstvom PZ v Nitre. Žalobca vyjadril nesúhlas s prerušením konania, dôvodiac, že zmluva zo dňa 30.03.2017 nebola zrušená a naďalej z nej plynú povinnosti pre žalovanú. Reklamácia transakcií, ktoré sa zdali byť neoprávnené ako uviedla žalovaná sa nepotvrdili ani spoločnosťou, ktorá prevádzkuje karty Mastercard. Pri jednotlivých transakciách boli zadané osobné identifikátory, ktoré platbu povolili. Vzhľadom na uvedené, bol súd povinný predtým ako rozhodne v merite veci zaoberať sa návrhom na prerušenie konania. Keďže zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodit', že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, musí sa všeobecný súd pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 164 CSP spravovať preto aj požiadavkou, ktorá je obsiahnutá v tomto článku ústavy a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote, aj keď prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, ešte nepominula (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 21/00). Podľa názoru súdu, vyššie citované ustanovenia § 164 CSP dajú súdu možnosť (nie povinnosť) prebiehajúce konanie prerušiť vtedy, ak sa v inom už prebiehajúcom konaní rieši otázka, ktorá môže byť významná pre rozhodnutie súdu v danej veci. Ide o fakultatívne prerušenie konania, teda také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, voľbu súdu, ktoré z možných opatrení slúžiacich účelnej organizácii postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv strán v súdnom konaní (čl. 17 CSP.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv strán konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 150/2010).

19. Súd nevzhladol dôvod na prerušenie konania z dôvodu, žeby ďalšie predlžovanie sporu bolo jednoznačne v rozpore s čl. 17 CSP, ako aj s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že ani výsledok trestného konania by nemal relevanciu pre toto konanie v tom smere, že súd nerozhoduje o náhrade škody, pretože žalobca vymedzil svoj nárok titulom porušenia zmluvných povinností žalovanou a z toho odvodzujúci nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Inak povedané, ak by bol žalobný nárok vymedzený z hľadiska právneho posúdenia ako nárok na náhradu škody, potom by existencia trestného konania bola relevantná z pohľadu možného prerušenia tohto konania. Trestné stíhanie je toho času prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti odôvodňujúce stíhanie proti konkrétnej osobe, pričom pozitívny výsledok trestného konania (výrok o vine a treste), by mal len za následok, že by si žalobkyňa mohla uplatňovať náhradu škody voči konkrétnej osobe, ak jej konaním vznikla. Žalobca nie je stranou trestného konania, žalovaná vystupuje ako poškodená, ktorá podala trestné oznámenie, pretože peňažné prostriedky skutočne nečerpala ona, ale iná osoba zo Španielska. Súd tak nevzhladol dôvodnosť návrhu na prerušenie konania, výsledok

trestného konania by výsledok tohto konania neovplyvnil, práve s poukazom na vyššie uvádzané dôvody (titul uplatňovania žalobného nároku).

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

26. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) v znení účinnom od 01.02.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval (a aj existuje) záväzkový vzťah na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 30.03.2017 a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou tak nekonala, čiže bola spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy.

33. V konaní bolo sporné iba to, či žalovaná čerpala, alebo nečerpala predmetný úver (respektíve, či umožnila také konanie tretej osobe). Z listinných dôkazov bolo preukázané, že predmetné peňažné prostriedky boli čerpané na účet v Španielsku, žalovaná namietala nedostatočné zabezpečenie elektronického bankovníctva žalobcu.

34. Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa v čase vzniku zmluvy upravoval zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento za spotrebiteľský úver označuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Súd mal preukázané poskytnutie spotrebiteľského úveru (čerpanie uvedeného úveru), – revolvingu v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zmluvu a dodatok podrobil tzv. sudcovskej kontrole, resp. súdnemu prieskumu s poukazom na ust. zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že zmluva je uzavretá v zákonom predpísanej forme podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, jej obsahom nie sú žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, nárok žalobcu bol uplatnený včas, t. j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Zároveň, podľa názoru súdu, zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 10 ods. 1 písm. a) s poukazom na § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tieto skutočnosti v konaní ani neboli sporné.

36. Súd v predmetnej veci skúmal, či boli splnené podmienky na platné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca podľa názoru súdu preukázal, že platne zosplatnil úver, keď predložil listinu, ktorú súd považoval za kvalifikované upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spolu s podacím hárkom (č. I. 26 a 27 spisu), ako aj listinu, na základe ktorej zosplatnil úver spolu s podacím hárkom (č. I. 28 a 29 spisu).

37. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri nesplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak nesplnenie povinnosti zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu 3 mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok 3 mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr, ako veriteľ uplatnil práva, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvádzané podmienky boli splnené, žalobca využil právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky po uplynutí 15 dní potom, čo upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia úveru, pričom žalovaná bola v čase zosplatenia v omeškaní s plnením splátok viac ako 3 mesiace.

38. Žalovaná na pojednávaní potvrdila, že predmetné listiny jej boli doručené, preto súd nemal pochybnosti o tom, že tieto sa dostali do sféry jej dispozície. Súd v tomto kontexte uvádza, že pozná prezentované právne názory, podľa ktorých v prípade revolvingového úveru nie je potrebný vyššie uvedený zákonný postup, ale len výzva podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Hoci je aplikácia ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka v prípade revolvingového úveru pomerne sporná, aplikačná prax sa oveľa častejšie prikláňa k aplikácii uvedených ustanovení. V tejto časti, súd poukazuje na argumentáciu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uviedol nasledovné. Senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici už vo veci sp. zn. 17CoCsp/32/2022 totožného žalobcu a právneho zástupcu v skutkovo a právne totožnej veci vyslovil záver, že ak dlžník čerpá revolvingový úver, niet rozdielu v záväzku oproti klasickému úveru túto čerpanú časť s príslušenstvom vrátiť veriteľovi v splátkach. Ak je v úverovej zmluve stanovená povinnosť dlžníka čerpanú čiastku vracat' v mesačných splátkach s dohodnutým termínom splatnosti v tom ktorom mesiaci, ide o plnenie dlžníka v splátkach a na zosplatenie takéhoto úveru sa vzťahujú ust. § 53 ods. 9, § 565 OZ. Na tomto závere senát 17Co zotrúva a poukazuje na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v skutkovo a právne obdobnej veci s totožným žalobcom a jeho právnym zástupcom sp. zn. 14CoCsp/3/2023, v ktorom bol vyslovený právny názor, že ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka sa vzťahujú aj na zosplatenie revolvingového úveru. Rovnaký záver vyplýva aj z ďalšieho rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/7/2022 z 19.mája 2022 aj z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp/25/2022 z 29.12.2022, či rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCsp/21/2022 z 13.12.2022, všetky vydané po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/1/2021, z ktorého vychádzajú názory žalobcu o nemožnosti aplikovať ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ na revolvingový úver (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoCsp/10/2023 zo dňa 16.08.2023).

39. Súd ešte v uvedenom kontexte uvádza, že aj Úverových podmienkach v hlave 5. mali strany sporu dohodnuté podmienky splácania a to konkrétne v § 1 a tiež § 8 tak, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v zmluve. Prvú splátku hradí klient až v mesiaci nasledujúcom po zúčtovacom období, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Za zúčtovacie obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami) k poslednému dňu zúčtovacieho obdobia. Strany sporu si dohodli postup podľa § 565 a to v hlave 7 s názvom ukončenie úverovej zmluvy, pričom možnosť žalobcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celého úveru bola dohodnutá v § 2 hlavy 7, preto je prípadný postup podľa § 563 Občianskeho zákonníka vylúčený.

40. Súd skúmal splnenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ex officio a k predloženiu dôkazov o splnení tejto povinnosti bol žalobca vyzvaný a mal možnosť sa k nej vyjadriť. Súd podporne uvádza, že podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C – 679/18 (E.:E.:F.:XXXX:XXX):

„Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.“

41. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Co/6/2019 zo dňa 18.06.2019).

42. Následok (t. j. že úver je bezúročný a bez poplatkov) v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 (veta druhá a nasl.) zaviedla novela ZoSÚ, zákon č. 352/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Podľa dôvodovej správy týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinností ustanovených ZoSÚ. Jedná sa o súčasť dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice 2008/48/ES na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Mechanizmus by mal motivovať veriteľa a zároveň prinášať spotrebiteľovi finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa. ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalovanej ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzovala a vyhodnocovala. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

43. Súd si vyžiadal od žalobcu doklady preukazujúce, že konal s potrebnou mierou odbornej starostlivosti a skúmal schopnosť spotrebiteľa (žalovanej) splácať spotrebiteľský úver. Z predložených listinných dôkazov (zo zmluvy, ako aj z dokladov na č. I. 107) absolútne nevyplýva, že by žalobca pri skúmaní bonity žalovanej zisťoval výšku nákladov žalovanej na zabezpečenie základných životných potrieb. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rovnako aj z predložených dokladov len vyplýva, že si vyžiadal

výšku príjmu žalovanej (800 eur), výšku príjmu partnera (1000 eur), nahliadol do registrov MVSR, NRKI a MVSR, zisťoval rodinný a osobný stav žalovanej. Žalobca ako veriteľ je povinný pri posudzovaní úverovej schopnosti klienta brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, ako aj skutočnosti, ktoré možno na základe dostupných informácií s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane pri vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Žalovaná na pojednávaní vypovedala, že žalobca nezisťoval jej bonitu, nezisťoval štruktúru a súhrn výdavkov, resp. jej príjem alebo ďalšie príjmy. Takáto jej výpoveď korešponduje aj s predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých preukázateľne vyplýva, že žalobca nezískal objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej, keď absolútne opomenul zisťovať výšku jej výdavkov, respektíve štruktúru jej osobných výdavkov. Povinné zisťovanie výšky nákladov žalovanej potrebných na zabezpečenie základných životných potrieb explicitne vyplýva z citovaného ustanovenia § 7 ods. 20 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako jednej z položiek, ktorá vstupuje do výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ak žalobca vychádzal iba zo sumy životného minima, čo je zrejme aj predložených dokladov (č. I. 107 spisu), nepostupoval podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo predmetný zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou (§ 11 ods. 2) poskytnutého úveru z dôvodu hrubého porušenia povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 predmetného zákona.

44. Osobitne, k obrane žalovanej, ktorú prezentovala počas celého konania, súd uvádza, že táto nepostupovala s potrebnou mierou opatrnosti, keď klikla sama na falošný link pod logom Slovenskej pošty a zadala svoje platobné údaje z karty. Žalovaná si nepreverovala, či údajný balík bez špecifikácie údajov, má uložený na pošte, či je potrebné zaplatiť nejaký poplatok za jeho uskladnenie. Je všeobecne známe (notorieta, ktorú netreba dokazovať), že v médiách prebiehala kampaň, ktorá vystríhala fyzické osoby, aby cez internet neplatili žiadne platby Slovenskej pošty (napríklad článok zverejnený dňa 09.01.2023 <https://sita.sk/prisiel-vam-podozrivy-e-mail-ci-sprava-od-slovenskej-posty-budte-ostraziti-podvodnici-opat-utocia/>). Žalovaná napriek tomu, najskôr použila kartu Slovenskej sporiteľne, avšak platba jej neprešla, preto použila platobnú kartu žalobcu. Žalovaná tak mohla umožniť zneužitie údajov tretím osobám, v dôsledku čoho tieto pravdepodobne čerpali úver. Aj zo skutočností uvedených počas jej výsluchu pred vyšetrovateľom je celkom evidentné, že na jej telefónne číslo prišla sms, že jej karta bola zaregistrovaná na platbu mobilom, nemuselo teda nevyhnutne ísť o tokenizačnú sms. Žalovaná tak tretím osobám pravdepodobne umožnila, aby použili jej platobnú kartu a čerpali peňažné prostriedky. Tento stav nezavinil žalobca, preto ani skutkové tvrdenie, že nemá dostatočné zabezpečené elektronické bankovníctvo je len hypotetická a subjektívna domnienka žalovanej, ktorá má charakter nesubstancovaného skutkového tvrdenia. V uvedenej súvislosti, nie je vina žalobcu, že žalovaná nechránila svoje osobné údaje karty, klikla na podvodný link (navyše nachádzajúci sa v spame jej emailu) a nekonala s potrebnou mierou opatrnosti. Takéto opomenutie konania s potrebnou mierou starostlivosti, potom súd vyhodnocoval práve na ťarchu žalovanej, pretože v konaní nebola preukázaná žiadna taká skutočnosť, ktorá by preukazovala, že k čerpaniu peňažných prostriedkov neprišlo aj v dôsledku spoluzavinenia žalovanej.

45. Pretože súd z vyššie uvádzaných dôvodov vyhodnotil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu skutočne čerpaných finančných prostriedkov (19.036,80 eura) a úhradami žalovanej (18.409,73 eura), t. j. 627,07 eura.

46. Keďže súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 627,07 eura, priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z vo výške 9 % ročne zo sumy 622,62 eura od 14.07.2023 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty na plnenie uvedenej vo výzve na k splateniu celého úveru to v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., kedy bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s plnením jej peňažného záväzku voči žalobcovi. Žalovanej uložil, aby žalovanú sumu s príslušenstvom zaplatila do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie Vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Čo sa týka úpravy žalobného petitu v upomínacom konaní, žalobca na výzvu súdu opravil žalobu v časti príslušenstva, pričom o takejto úprave nebolo potrebné rozhodovať, keďže sa jednalo skôr o opravu žaloby, pričom rovnaký procesný postup by nastal aj pre prípad, ak by sa jednalo o čiastočné späťvzatie pred doručením žaloby žalovanej (§ 145 ods. 3 CSP), respektíve o zmenu žaloby pred doručením žaloby žalovanej (§ 141 CSP).

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, bol súd povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. Súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, pričom žalobcovi bola v konaní priznaná suma 627,07 eura (z celkovej žalovanej sumy 701,91 eura), čo predstavuje jeho úspech v konaní v materiálnom vyjadrení 89,34 % a žalovaná bola úspešná v časti v ktorej súd žalobu zamietol, t. j. 74,84 eura, čo predstavuje jej úspech v rozsahu 10,66 %, pričom potom celkový úspech žalobcu, ktorý bol v spore úspešnejší predstavoval 78,68 % (89,34 % - 10,66%), ktorý nárok mu priznal proti žalovanej. V konaní súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pretože tieto strany konania ani relevantne netvrdili, rovnako tak žiadne také okolnosti nevyplývajú z obsahu spisu, alebo okolností prejednávaneho prípadu. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že do výpočtu úspechu žalobcu zahrnul aj úrok, pretože tento bol vyčíslený ako súčasť žalobného nároku. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti príslušenstva (úroku z omeškania), tento súd do výpočtu úspechu nezahrnul, keďže podľa súdnej praxe, pre určenie základu úspechu má relevanciu vyčíslená istina (a kapitalizovaný – vyčíslený úrok). Na podporu svojho názoru súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uviedol nasledovné. Podľa názoru odvolacieho súdu pre posudzovanie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže toto príslušenstvo žalobca v žalobe nevyčísľil. V danom prípade žalobca mal úspech v uplatnenej istine v plnom rozsahu a neúspech mal len v časti ním uplatneného a nevyčísleného príslušenstva - úroku z omeškania. Vzhľadom na to, že tento úrok z omeškania nebol kapitalizovaný, pre určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu bol rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Co/1/2018 zo dňa 25.04.2018). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

13 16Csp/144/2023

Proti výrokom II. až IV. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 357 písmeno n) CSP a contrario).